

Koodaaja kyynisyyden hautajaisissa

12.12.2008 16:44 — Tuomas Syrjänen

"Kyllähän mä tiesin, ettei tästä mitään tule."

Ohjelmistoala on kärsinyt kollektiivisesta apaattisesta itsepetoksesta. Kehittäjät naureskelevat ja asiakkaat tuskailevat, kun prosessi-insinöörien vesiputousunelmat ja empiria eivät kertakaikkiaan kohtaa.

Ketterä koulukunta haluaa palauttaa meidät todellisuuteen. [Scrum](#) ei ehkä ole se hopealuoti, mutta pieni-iso askel oikeaan suuntaan.

Kyse ei ole vain uudesta johtamistavasta tai projektinhallintamenetelmästä. Ketteryys on arvomaailma ja toimintamalli, joka vetoaa koodaajan sydämeen ja tuo välittömiä näkyviä parannuksia arkeen. Nimenomaan tällainen rehellinen katu-uskottavuus kehittäjien keskuudessa on tärkeä syy Scrumin suosion räjähdysmäiseen kasvuun viime vuosina.

Koodaajalta ketteryys vaatii paljon: sitoutumista asiakkaaseen ja tiimiin, rohkeutta ja avointa mieltä. Kehittäjä ei voi enää piiloutua "huonon speksin, tyhmän asiakkaan tai kädettömän projarin" taakse vaan joutuu kohtaamaan itse lopputuloksen. Koodaaja on vastuussa kaikesta. Insinööri on erehtyväinen, myöntää sen ja oppii.

Arvojen lisäksi kyse on myös osaamisesta ja oppimisesta. Kapea-alaisista rooleista siirrytään moniosaajista koostuviin tiimeihin. Ei liikuta vain omalla mukavuusalueella.

Asiakassuhteessa ketteryys merkitsee luottamusta. Kehittäjät astuvat asiakkaan kanssa samalle puolelle pöytää. Nolotkin ongelmat on tuotava esille kaunistelematta.

Ei kai kukaan sanonutkaan, että tämän pitäisi olla helppoa. Mutta yritetään silti!

Kirjoittaja on internet- ja mobiiliratkaisuihin keskittyneen Futuricen toimitusjohtaja.

<http://www.digitoday.fi/mielipide/2008/12/12/koodaaja-kyynisyyden-hautajaisissa/200832185/66>

